

Preek van 27 maart 2016 –Pasen **Steven Barberien**
PASEN: IN HET DONKER LICHT ZIEN

Gij weet wat er overal gebeurd is. De afgelopen Goede Week waren we met z'n allen getuige van het slechtste én het beste wat schuilgaat in mensen.

We hoorden spreken over hen die in Gods naam Jezus naar het leven stonden en Hem aan het kruis sloegen... Maar ook over trouwe vrienden die Hem nabij bleven tot onder dat kruis.

We zagen op tv hoe mensen de levens van anderen verwoestten met de naam van Allah op de lippen én hoe anderen tussen de brokstukken en te midden van veel menselijk leed hun hulp aanboden.

We weten wat er 2000 jaar geleden gebeurd is in Jeruzalem en afgelopen dinsdag in Brussel. Het mag ons niet onberoerd laten.

Is het dan eigenlijk wel mogelijk, Pasen vieren? Het feest van leven en licht, van overwinning op de dood... En zijn de woorden van Paulus aan de Kolossenzen niet bevreedend? "Zint op het hemelse, niet op het aardse!" Zijn die woorden niet het levensmotto, of beter de doodspreuk van die onmenselijke terroristen?

Natuurlijk schrijft Paulus niet vanuit de verwerpelijke idee dat geweld wordt beloond of dat moord en verderf de wil van God zijn... Neen, Paulus houdt ons voor dat Christus leeft juist omwille van het kruis dat ook Hem overkwam. Jezus Christus is opgestaan uit het geweld en het verderf van de dood en heeft zich laten zien zoals Hij is: één en al liefde, zoals God één en al liefde is.

Maria Magdalena, over wie het evangelie vanochtend spreekt, gaat naar het graf wanneer het nog donker is. De realiteit van het lijden en de dood, de schokkende gebeurtenissen van de afgelopen dagen staan op haar netvlies gebrand. Het was donker, ook in haar hart en gemoed. Ze was in shock, vol verdriet en rouw...

Misschien was ze zelfs boos om wat haar goede vriend Jezus, zó onschuldig, was aangedaan.

Wanneer het duister is in onze wereld, er donkerte over ons leven komt, dan kunnen we wellicht ook doen als Maria Magdalena. Wie naar Jezus toe gaat, ook al is het zonder hoop of verwachting, zal merken dat de zware steen op zijn hart wordt weggerold. Alle zorgen, alle teleurstelling, al wat op ons drukt aan verdriet, woede of zelfs haat..., Hij die verrezen is, kan het van ons wegnemen.

De gevolgen van het kwaad zijn er én ze blijven. De wonden van het kruis helen, maar blijven zichtbare tekens. Ze zijn als de zwachtels die blijven liggen, weliswaar opgerold op hun eigen afzonderlijke plaats.

Dat is bij gelovige mensen, ook christenen, niet anders dan bij hen die niet geloven, maar alleen met behulp van ons geloof in de gekruisigde en verrezen Jezus kunnen we alles door, met en in Hem een plekje geven: we zien door alle verdriet en pijn, lijden en dood heen óók het leven, de hoop en de toekomst...

Pasen is het lijden, de dood onder ogen zien en geloven dat er meer is... dat het licht en het leven alles overwinnen. Pasen moet je dus vieren, alle dagen van je leven, ook op de dagen dat het nog donker is.

Amen.